

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De consurrectione vitæ contemplatiuæ supereminētis, & operatione
Spiritus sancti. Cap. LXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

inuitaturq; & trahitur ad ineffabilem amplexum eminentis, & supereminentis vnionis cum Deo. Et hæ sunt tres portæ, quas ipsa sancta Trinitas animæ amorosæ aperit ad contemplandum, & cognoscendū ex parte infinitū thesaurum Dei. Et in isto finimus ornātū istius vitæ.

De consurrectione vitæ contemplatiuæ supereminētis, & operatione Spiritus sancti. Cap. L XIII.

Operatio-
num diui-
narum in
anima di-
scritio.

Exod. 19.
Exod. 24.

Exod. 19.

VLtimò per paucis agemus de consurrectione istius vitæ, seu status, quia nihil dignum de hoc scribi potest, respectiue ad id, quod est in veritate: & hoc propter incomprehensibilem, nobilem subtilitatem tractus sanctæ Trinitatis, & propter innumeros modos suæ sanctæ inactionis, iuxta suam inordinatissimam voluntatem, & nostram præparationem. Hic sciendum, quod ista consurrectio dumtaxat fit per inactionem Dei, quia hic anima stat eleuata supra omnem propriam operationem. Et licet opera sanctæ Trinitatis sint indiscreta, tamen vnicuique personæ in diuinis appropriatur actio sua propria in tribus superioribus viribus animæ: quia Spiritus sanctus suo tractu operatur in voluntate, seu virtute amatiua superiore: Filius in vi intellectiua: Pater in memoria: Et tunc anima apta efficitur ad contemplandum Deum. Cæterum, quia Spiritus sanctus nobis propinquior est secundum effluxum sanctæ Trinitatis, eo quod procedat à Patre & Filio, idcirco amatiua vis primò agitur, & trahitur, deinde intellectus & memoria. Ista consurrectio, vel ascensio figurata est in Mose, qui à Deo vocabatur ad ascendendum in montem Sinai. Moses iste cum omnibus filiis Israel videbat Deum à longè, eratq; species glorie Dei super montem Sinai quasi ignis ardens in conspectu filiorum Israel, quo figurantur qui egressi sunt de seculari vita in desertum penitentia. Sed præcepit Deus Mose, vt se à communi populo sequestraret, & parū pedem montis ascenderet cum Nadab, & Abihu, & septuaginta duobus senioribus, qui ordinati fuerant cum Mose iudicare populum. Et tunc vidit Moses sub pedibus Domini, opus quoddam ex coloribus factum quasi de lapide sapphiro fuisset, vel quasi calum cum serenum est, quo ascensu designatur inactio & tractus animæ, qui fit à Spiritu sancto. Sicut enim ibi fiebant tonitrua magna, & fulgura, & terræ motus, priusquam Moses vocaretur ad ascendendum, ita etiam fiunt in hominibus vigorosæ inactiones Spiritus sancti, igneæ flammæ ardentis amoris, & motus magni corporis: & tunc venit spiritus Dei, influens quasi proflus, viti-

viuidus, superdulcis fons, in quo amorosus spiritus baptizatur atque immergitur, ineffabiliterque eleuatur in quendam secretum ample- xum diuini amoris, vbi exercitia perfecti amoris discit, hoc est, mu- tuam contemplationem, & aspirationem; mutuam familiaritatem, & amplexationem, mutuam sensionem, & degustationem, placere, & cō- placere; in amorem liquecere, & defluere in dilectum. Et hi Deum contemplantur velut ignem ardentem, id est, bonitatem Dei sentiūt Deus ignis. veluti abyssalem quādam & incomprehensibile ardorem æterni amo- ris, qui ipsis infundit & stabilit in eis ineffabilem quādam, dulcem, diuinam sensionem in amore fruitiuo, & sic liquecunt in Deum, qui est amoris ignis infinitæ magnitudinis, & in hoc assimilantur ijs qui versantur in celo: nam vnusquisque beatificus & amans spiritus, est veluti carbō ignitus, quem Deus suo igne totaliter incendit, ita quōd vniversi spiritus beatifici cum Patre & Filio in vnitatē Spiritus sancti hunc ignem immensum efficiūt, vbi diuinæ personæ in vnitatē essen- tiæ suæ per amorem constantur in vnā infinitabilem abyssum simpli- cis beatitudinis, vbi nec Pater, nec Filius, nec Spiritus sanctus, nec crea- tura aliqua est, duntaxat simplex quædā essentia, id est, sanctæ Trini- tatis simplicissima substantia, vbi cunctæ creaturæ in superessentiam suam absorbentur, vbi denique omnis fruitio consummatur, & perfici- tur in essentialē beatitudinem.

Cum igitur homo introuersus, didicit liberè, purè, totaliter, & ef- ficaciter se demergere in immensum diuinum amorem, vt ab illo ab- Lux scintil- lans in spi- ritum. forbeat, tunc à facie diuini amoris scintillat lux quædam intellectu- alis (sed tam repentè & momentaneè, quasi fulgur de celo egrediens) in spiritum, qui latè expansus est ex vigoroso impulsu, & mirando, sed amoroso conflictu inter spiritum diuinum & humanū, donec supra omnem conflictum mutuò se amorosè complectantur in nudo frui- tiuo amore.

Ponamus grossum exemplum de isto pro informatione simplicii Speculum. per similitudinem: Accipe speculum concauum, quod vocatur ardens vel incendens, & pone illud ex opposito solis, quando valde clarè lu- cet, deinde accipe papyrum immerfam sulphuri, & tene ipsam in spa- tio duarum palmarum à speculo in acie reflexionis procedentis à spe- culo, & cum teneris ibi immobiliter ex opposito ad spatiū vnus Mi- serere, accendetur ab ipso puncto reflexionis. Sic etiam spiritualiter cō- tingit, quando nos introuertimus, & animam nostram ab omnibus

purgatam peccatis, cum magno desiderio, ardenti amore, & deuota reuerentia ad Deum subleuamus: tunc, inquam, illucet claritas diuinae gratiae in speculum animae, & tam efficaciter ibi operatur aeterno amore, quod mens, seu apex animae nobilissimus amore accenditur & illuminatur simplici quadam claraque noticia supra omnes intellectuales vires: & spiritus in aeternum amorem collabitur dimerfus, sibi moriens, in Deo viuens, ita vt vnus amor cum aeterno amore effectus, nihil aliud sentiat quam amorē: quia liber & otiosus ab omnibus exercitijs, & actibus amoris efficitur, patiens & recipiens diuinum simplicem amorem, eius spiritum consumentem, vt pote in amorem liquefactum, ita vt nec sciat, nec sentiat seipsum, neque Deum, nec creaturam aliquam, nisi solū amorem, quem gustat & sentit, à quo possidetur in quadam simplici, & nuda otiositate feliciter.

De operatione Filij in intellectu. Cap. LXIV.

Exod. 33.

Speculatio

Secundo operatur Filius tractu suo in virtute intellectiua. Ista operatio signata fuit in Mose, quando secundo vocabatur à Domino ad altius ascendendum super montem, tunc Iosue tantum assumpsero, ceteris dixit, vt se ibidem expectarent, ipse autem in montis celsitudinem ascendit, nubesque tenebrosa operuit montem, expectantique Moses cum Iosue, donec à Domino vocaretur. Quo facto, reliquit Iosue in vallicula, vel montis quadam planitie, & ascendit in caliginē, vbi solus sex diebus mansit, antequam à Domino iterum vocaretur. Hic ascensus designat spiritualem illam actionem, & tractū in intellectu, qui adseribitur Filio; & proprie dicitur speculatio, hoc est, videre in speculo, quia spiritus hominis iam factus est tanquam viuidū spirituale speculum, in quo Deus format spiritum veritatis; in quo & ipse per plenitudinem gratiae suae inhabitat. Ostendit etiam se Deus in illo speculo viuido, non sicut est in sua essentia, sed in eminentissimis & nobilissimis imaginibus, ac similitudinibus, adeo vt illuminatus subleuatusque; intellectus, sine omni errore clarè cognoscat in imaginibus intellectualibus omnia, quaecumque audire potuit de Deo, de fide, & de omni occulta veritate, videlicet, quomodo Deus est summa maiestas, veritas, bonitas, sapientia, misericordia, iustitia, & amor: deinde quomodo sit differentia personarum, & quod vnaquaeque persona est Deus omnipotēs. Cognoscit etiam vnitatem diuinæ naturae in sancta Trinitate, & Trinitatē in naturae vnitatem, & vnamquamque personam esse Deum in vnitatem essentiae. Agnoscit insuper esse fecunditatem